कान्तिकः

हर इत्या।) खर्मम्। (सथा, सावेश।२०। "स तप्तकात्त्वरभाखरान्बरः"॥) धलरः। इत्यस्रः। २ । ४ । ७० ॥ कार्त्तान्तकः, एं, (कृतान्तं वेत्ति। "क्रत्रक्थादि सृचान्ताइक"। ७।२।३०। इति उका) च्यो-तिर्धित। दैवन्धः। इत्यमरः। २। ८। १८॥ कार्त्तिकः, पुं, / हातिकानदाचयता पौर्णमासी यव मासे इति पादिको यगा।) वैशाखादिदादश मासान्तर्गतसप्रममासः । कृतिकानदाचयक्ता गौतामासी यत्र मासे सः। व्यवं तुलास्थरतिपा-रळाश्रक्तप्रतिपदादिदर्शत्तरूपग्ख्यचान्तः। सौ-रत तुलार।शिखरविककालः। इति सहितः॥ तत्पर्यायः। बाज्रलः २ ऊर्जः ३ कार्त्तिकाः । इत्यमरः । १ । २०॥ कौमुदः ५ । इति 'प्रब्द-रह्मावली ॥ *॥

> खय का तिक स्वम्। पद्मप्रासे।

"तुषामकरमेषेष प्रातः खानं विधीयते"। तच संकल्पः चारकोदयकाले मञ्जनं छत्वाचमा 🐉 तस्पदद्य कार्त्तिके मासि चमुकपद्ये चमुक-तिथावार्भ्य तुलास्यरविं यावत् प्रत्य इं अमुक-गोचः श्री अमुकदेवश्रमी श्रीविष्णुपीतिकामः प्रातःखानमचं करिको इति संकल्य यथोक्षवि-

धिना इतिकत्तेयतां विधाय-"अनात्तिने उहं निष्यामि प्रातः खानं जनाईन !। प्रीत्यर्थे तव देवेण । दामोदर ! मया सह"॥ इति खायात । सया लच्चाा । प्रतिदिनसंकल्पे तु आरभ्य तुनास्थरविं यावत् प्रवाहं इति न वक्तव्यम्। किन्तु मासीव्यनन्तरं तुलास्यरवा-विविधिनं वक्तव्यम्। चान्त्रसानवाकान्त् वैशाख-

क्रत्ये अनुसन्धेयम् । तथा वायपुरासे। ''यदीच्छेडिएलान् भोगान् चन्द्रसूर्ययहोपमान्। कार्तिकं सक्तं व्याप्य प्रातः खायी भवेतरः "॥ *॥

तथा च गार्ड ।

"गवामयतदानेन यत् पतं सभते खग !। तुलसोपचलेकोन तत् फलं कार्त्तिके स्टतम्"॥ अध्ययेखादि तुलसीपचनैकसमसंख्यायतधेनु-दानजन्यपालसमपालपाप्तिकामः स्तानि तुलसी-पचाणि श्रीविषावेऽइं ददे। इत्यभिनय स्तानि तुलसीपचाणि श्रीविषावे नमः। इत्यनेन दद्यात्॥ *॥

ब्रह्माग्डपुपागा । "विधावेद्यानि यो दद्यात् कार्क्तिको मासि दीपकम्। खिछोमसइखस्य फलमाप्रोति मानवः॥ अदामोदराय नमसि तुलायां लोलया सच । पदीयन्ते प्रयच्छामि नमो उननाय वेधसे" ॥

कोलया लच्चारा। "इति मन्त्रेग यो दद्यात् प्रदीपं सपिरादिना । धाकाची मरहपे वापि स चाच्यपलं लभेत्" ॥ सानवत्। ॐ खदीवादि समुकतियावारभ्य मुना-स्वर्वि यावत् प्रत्यहं चयुकागोत्रोऽम्कदेवग्रस्मी अध्ययदीपदानपालप्राप्तिकामः श्रोविष्पप्रीतिकामो कात्तिकः

वा आकामी मगडपे वापि श्रीविधावे दीपदान्-महं करियो। इति संकल्य दामोदरायेखादिना दद्यात् । दितीयादिदिने ॐदामोदरायेळानेनेति विशेषः। विषा्महे तु। ॐ बदोवादि बमुकति-थावारभ्य तुलास्टरविं यावत् प्रत्य हं अमुकगीची-उसकदेवश्रमी यशिष्टीससहस्र जन्यपन्समपन्या-प्रिकामः श्रीविषाप्रीतिकामो वा श्रीविषावेषानि श्रीविष्यावे दीपदानमत्तं करिष्ये। इति संकल्य अ दामोदरायेखादिना दद्यात। दितीयादिदिने ॐ दामोदरायेखनेनेति विश्वः ॥ * ॥

इविष्याद्वादी तु ब्रह्मपुरामे। "वतीपवासनियमीः कार्त्तिको यस्य मच्छति । देवो वैमानिको भूला स धाति परमं पदम्" ॥ तत्र अधेत्यादि असुकतिधावारभ्य तुलास्यर्वि यावत् प्रत्यक्तं चासुकागोत्रोऽसुकवेदग्रम्मा वैमा-निकदेवलभवनपूर्वकपरमधदप्राप्तिकामः श्रीवि-याप्रीतिकामी वा इविद्येतरभोजननिवृत्तिमई करियो। इत्यादिवाको विशेषः। एवं पालाधारा-दाविष ॥ *॥ इविष्यद्रवाणि च। "हैमन्तिकं सितासिवं धान्यं मुद्गास्तिला यवाः। कालायक दूरनीवारा वास्तुकं हिल भीचिका ! यखिका कालग्राकच मूलकं केमुकेतरत्। लवमें सैन्धवसाम्द्रे गर्थे च दिधसपिषी ॥ ययोऽनुद्रतसारच पनसासच्रीतको। तिन्तिड़ों जीरकञ्चैव नागरकुञ्च पिप्पली ॥ कदली लवली धाची फलान्यगुड़मैद्यवम्। चतेलपतां मुनयो, इविध्यानं विद्र्वधाः" ॥ हैमन्तिकमित्यभिधायागस्यसंहितायाम। "गारिकेलफलश्चेव कदलीं लवलीनाथा। ग्राममामलकच्चैव पनसच हरीतकीम् ॥ वतान्तरप्रशन्तञ्च इविष्यं मन्वते बुधाः"। चान च धारव्यवतीयवासादी पानजलादिभन्तया-मप्याचत्रयोगपर्ववौधायनौ। "असी तान्यत्रतञ्चानि आयो मूलं पालं पयः। इविर्वाद्मणकाम्या च ग्रोर्व्चनमीषधम्"॥ *॥ पालाहारादावपि तुलसीराहित्ये दोषमाह । "त्लर्सी विना या जियते न प्जा सानं न तद्यत् तुलसीं विना झतम्।

भुतां न तद्यत् तुलसीविवर्ष्णितं पीतं न तद्यत्त्वसीविवर्ज्जितम्" ॥ * ॥ नारदीय ।

"न मात्य भन्तयेन्मांसं न कौन्मं नान्यदेव हि। चखाजो जायते राजन् कार्त्तिके मांसभच्यात"। तथा च महाभारते।

"कौ मुदन्त विश्वेषेण शुक्तपन्ते नराधिप!। वर्ज्ययेत् सर्व्यमांसानि धर्मी ह्यत्र विधीयते"। कौमदं कार्त्तिकम्। कार्त्तिकमधिक्रत्य ब्रह्म-

"एकादस्थादिषु तथा तास पञ्चस राचिष्। दिने दिने च स्तातवां शीतलासु नदीष च। विर्ज्जित्या तथा हिंसा मांसभी जनमेव च"। तत्य मांसभीजननिषेषे कात्तिकमासतत्युका-

पच्चतदेकादश्यादिपश्चदिनानि शक्ताशक्तभेदात् पापतारतन्यादा निषिद्धानि। "कार्त्तिक शौकरं मांसं यस्त भुञ्जीत दुर्मातः। मिछवर्षसङ्खाणि रौरवे परिपचते"॥ स्रोल पटोनकदम्बरनाककांस्यस्थितानि वर्जयेत्। "पटोलानि कदम्बानि शन्ताकमन्तितानि च। भुञ्जानः नार्त्तिके सासि यादराष्ट्रतनार्की" ॥*॥ भूतचतुर्भीहायं तत् शब्दे त्रस्यम्। तच दीप-दाने विशेषो सधा --

"ततः प्रदोषसमये दीरान्दद्यान् प्रयह्नतः। ब्रह्मिष्णियादीमां भवनेषु महेषु च । कूडागारेषु चैलेषु गुहास च नदीष च"॥ दीपदावसम्बः।

"ॐ नमः पित्रभ्यः प्रेतेभ्यो नमो धर्माय विद्यावे। नमी धर्माय रहाय कान्तारपतये नमः" ॥ ॥ दीपान्विताक्तयं तत्शब्दे दश्यम् । तत्र विश्वो यथा। तत्र राजातुररद्धयातरेकेण दिवः न भोताथम् । तच पार्व्यायाडं क्रता प्रदोषे पाची-नानीती दिख्यामुखी ज्वलदु ल्वाम्। "क शस्त्राशस्त्रहतानाञ्च भुतानां भूतद्रश्यीः। उन्ज्वलन्योतिषा देलं दहेयं खोमवाहना"॥ इत्यनेन ग्टलीयात।

"ॐ खिदरघास ये जीवा येऽप्यदरधाः कुले सम। उञ्ज्वलन्योतिषा दम्धान्ते यान्त परमां गतिम्"॥ इत्यनेन भूमी स्थापयेत्।

"कु यमनोनं परिखन्य चागता ये महानये। उञ्ज्वसञ्चोतिषा वर्ता प्रपायनो वजना ते"॥ इत्यनेन पितृन् विसर्क्ययेत्। यद्येवं पृब्दिन एव प्रदोषयापिन्यमावास्या तदा पूर्व्वदिन एव श्राद्ध-मक्राया उल्वादानं वार्त्त्यम्। साचारातः पश्चभूतोपाख्यानस स्रोतव्यम्। उभयतः प्रदोध-व्याप्ती परदिन एव यस्मात्। उभयतः प्रदोषा-पाप्ताविप उल्लादानं परदिने पार्व्यगानुरोधात। खनैव पूर्व्वदिने लखी राजी प्रच्या।

"खमावस्या यदा गुनौ दिवाभागे चतुर्दशी। प्जनीया तदा लच्चीर्ळिचेया सखराचिका"॥ इति वचनात्। लच्चीप्जाविषयेऽप्येवं व्यवस्था। ततो रहमध्ये उत्तराभिसुखो लच्चीं पूजयेत्। ततः खस्तिवाचनपूर्व्वतं अ सूर्यः सोम इति क तदिखारित च पठिला तिलपुष्पजलान्या-दाय ॐ तत्सदित्य सार्थ ॐ अदोवादि अम्ब-गोचोऽमुकदेवशर्मा परमविमूतिलाभकामो लत्मी-प्जनमचं करियो। इति संकल्य भालग्रामे घटादिस्थ जले वा भूतश्रद्धादिकः क्रता लच्चीं-पुत्रयेत्। तद्यथा। ॐ पाणाः ज्ञमालिकाम्मीज इत्यादिना धाला। ॐ भूर्मुनस्वर्माह। लिखा। इहामक इयादावाडा एततावं ॐ लक्षी नमः। र्वमर्था चमनीयगन्ध्यस्पदीपनेवेदापुनरा चम-नीयताम्बलादि प्रयेकं ददात्।

"क नमले सळदेवानां वरदासि इरिप्रिये।। या गतिस्वद्रपद्मानां सा मे भ्यात्त्वदर्श्यात" ॥ इत्यनेन गुष्पाञ्चलिय्यं दत्ता प्रमामेत्।